

Til sidst et par bemærkninger til det foreliggende forslag om motiveret dagsorden. Jeg vil sige, at vi fra den socialdemokratiske folketingsgruppe kan støtte det forslag om motiveret dagsorden, der ligger her. Jeg synes, det er passende afbalanceret. Der er tre elementer i dagsordenen. Der er kritikken i forhold til den mangelfulde og utilfredsstillende håndtering, der har været af sagen. Der er også en kvittering i dagsordenen for, at statsministeren har overbragt en undskyldning for håndteringen, og en kvittering for gennemførelsen af arrangementet med Salman Rushdie i går, og endelig indeholder dagsordenen en gentagelse, en fornyelse af forkastelsen af den fatwa, som blev iværksat i forhold til Salman Rushdie i februar 1989. Så jeg synes, det er en afbalanceret dagsorden, der her foreligger, og den vil vi gerne støtte.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Både den socialdemokratiske ordfører og statsministeren lagde megen vægt på, at det var en rigtig beslutning, regeringen traf den 10. oktober, og at det var den eneste ansvarlige beslutning, regeringen traf den 10. oktober.

Nej, det var det ikke. Det var en forkert beslutning, regeringen traf den 10. oktober, for det var kun en halv beslutning. Beslutningen indebar nemlig kun en beslutning om at aflyse Salman Rushdies besøg og ikke den nødvendige anden halvdel, nemlig det nye arrangement, tid og sted og den øjeblikkelige orientering af Salman Rushdie.

Derfor var det en forkert beslutning, og derfor var det også en uansvarlig beslutning, og hvis Socialdemokratiets ordfører ikke er i stand til at besvare det spørgsmål, som vi indtil nu ikke har kunnet få besvaret, har det også været både en ubehjælpelig og en uprofessionel beslutning.

Var der noget som helst i vejen for, at regeringen den 10. oktober kunne have besluttet både at aflyse den 14. og samtidig vedtage at flytte tid og sted og give øjeblikkelig orientering til Salman Rushdie?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, der bliver givetvis stillet nogenlunde de samme spørgsmål her i dag under denne debat, som vi har stillet alle andre steder bag de lukkede døre, og som vi formentlig heller ikke får svar på i dag.

Men det, jeg synes er godt, er at gøre et forsøg i hvert fald nu, hvor der er offentlighed om denne sag. Der har unægtelig været meget tys-tys og efter Dansk Folkepartis mening også uberetiget tys-tys om denne sag.

Så vil jeg godt spørge – jeg går ud fra, at det er den socialdemokratiske ordfører, der svarer, og hr. Torben Lund må også gerne svare på Socialdemokratiets vegne: Hvordan har regeringen det i dag med den afvisning, der rent faktisk lå i Salman Rushdies attitude i går over for den konkrete sikkerhedsrisiko – det blev ikke sagt direkte, men der er noget, der hedder kropssprog; statsministeren har også og havde også i går ved pressemødet et ret tydeligt kropssprog. Hvordan har regeringen det med den afvisning, der lå fra Salman Rushdie, hvor han siger, at de britiske sikkerhedsmyndigheder konstant igennem de 7-8 år, han har været udsat for fatwaen, faktisk gør ham opmærksom på det, når der ligger en meget konkret sikkerhedsrisiko?

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Lad mig sige med det samme, at Det Konservative Folkeparti kan støtte dagsordenen. Den udtaler jo en klar kritik af det samlede forløb, og det kan vel ikke siges tydeligere, at det er gået galt, lige fra beslutningen blev truffet, til prisoverrækkelsen endelig havde fundet sted.

Men når jeg kommer herop nu, er det, fordi det undrer mig lidt, at Socialdemokratiet kan købe den. Statsministeren lagde jo meget, meget vægt på, at hans beslutning havde været rigtig. Her står jo egentlig kun, at Folketinget konstaterer, at trusselsvurderingen er regeringens eget ansvar. Folketinget siger ikke, at den var rigtig, beslutningen, som statsministeren lægger så meget vægt på, for så havde der jo stået, at Folketinget tager regeringens beslutning til efterretning. Det siger Folketinget ikke i de to første linjer. Det siger, at det er regeringens ansvar, og det vil sige, at det forholder vi os så ikke til. Vi siger jo ikke, at det er rigtigt af regeringen at udsætte Rushdie-arrangementet. Vi siger ikke, at Rushdie taler usandt, thi han er jo enig med statsministeren.

Derfor undrer det mig meget, at Socialdemokratiet, når statsministeren lægger afgørende vægt på, at vi anerkender hans initierende beslutning om at udsætte det hele på baggrund af en trusselsvurdering, så kan sige, at de kan gå ind for dagsordenen. For her siger Folketinget, at den har vi faktisk ikke købt.